

Vergaderjaar 1986–1987

19886 (R 1324)

Goedkeuring van een aantal verdragen op het terrein van uitlevering en rechtshulp in strafzaken met het oog op uitbreiding van de gelding van die verdragen tot de Nederlandse Antillen

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 25 februari 1987. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven op uiterlijk 27 maart 1987.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 18 februari 1987

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen een aantal verdragen op het terrein van uitlevering en rechtshulp in strafzaken met het oog op uitbreiding van de gelding van die verdragen tot de Nederlandse Antillen.

Een toelichtende nota bij deze Verdragen gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 25 februari 1987 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add.art. XXI, G.W.; Art. 61, (3), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut

I. Inleiding

Nadat van Arubaanse kant in het kader van het verkrijgen van de hoedanigheid van land in het Koninkrijk de wens te kennen was gegeven dat van een aantal tot dusver alleen voor Nederland geldende verdragen op het terrein van uitlevering en rechtshulp in strafzaken de gelding zou worden uitgebreid tot Aruba, heeft thans ook de regering van de Nederlandse Antillen een soortgelijke wens geuit. Hiermee zal de situatie ontstaan dat in de relatie tot een aantal belangrijke landen voor het gehele Koninkrijk eenzelfde verdrageregime zal gaan gelden op het terrein van uitlevering en rechtshulp in strafzaken. Wij achten dit een goede zaak.

De volgende verdragen zijn thans in het geding:

- Het Europees Uitleveringsverdrag (Parijs, 13 december 1957; Trb. 1965, 9), de twee Aanvullende Protocolen daarbij (Straatsburg, 15 oktober 1975, resp. 17 maart 1978; Trb. 1979, 119, resp. Trb. 1979, 120) en de Overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de aanvulling en het vergemakkelijken van de toepassing van dit Verdrag (Wittem, 30 augustus 1979; Trb. 1979, 142);

- het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken (Straatsburg, 20 april 1959; Trb. 1965, 10), het Aanvullend Protocol daarbij (Straatsburg, 17 maart 1978; Trb. 1979, 121), en de Overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de aanvulling en het vergemakkelijken van de toepassing van dit Verdrag (Wittem, 30 augustus 1979; Trb. 1979, 143), en ten slotte

- het Benelux-Verdrag aangaande de uitlevering en rechtshulp in strafzaken (Brussel, 27 juni 1962; Trb. 1962, 97), als aangevuld en gewijzigd door het op 11 mei 1974 te Brussel tot stand gekomen Protocol bij dit Verdrag (Brussel, 11 mei 1974; Trb. 1974, 161).

Aangetekend zij dat het niet in de bedoeling ligt om ook de gelding uit te breiden van het bij het Benelux-Verdrag behorende Protocol betreffende de aansprakelijkheid voor ambtenaren die optreden op het grondgebied van een andere partij (Trb. 1962, 97). Dat Protocol heeft immers alleen zin voor aan elkaar grenzende landen.

Er wordt thans alleen voor de Nederlandse Antillen goedkeuring gevraagd voor de onderhavige verdragen en de daarbij te maken voorbehouden. Voor Aruba is de goedkeuring voor Aruba al verleend, c.q. is daarvoor in de wet bepaald dat de goedkeuring niet vereist is (artikel 1, sub 6 en 36, en artikel 2, sub 19 t/m 21 van de rijkswet van 12 december 1985; Stb. 1985, 668).

II. Voorbehouden en verklaringen

Het voornemen bestaat om voor de Nederlandse Antillen en voor Aruba soortgelijke voorbehouden te maken en verklaringen af te leggen met betrekking tot de verschillende verdragen als destijds voor Nederland is gebeurd.

Voorts zal bij de uitbreiding van de gelding van de verdragen duidelijk gemaakt worden dat, gelet op de autonomie van de Rijksdelen binnen het Koninkrijksverband, daar waar in de verdragen sprake is van wetgeving en autoriteiten, dit voor wat betreft de Rijksdelen de Nederlands-Antilliaanse c.q. Arubaanse wetgeving en autoriteiten zullen zijn, zodat vanuit de verdragslanden de meeste contacten rechtstreeks met de Nederlandse Antillen c.q. met Aruba zullen kunnen plaatsvinden.

Uitzondering hierop vormen de gevallen dat er verzoeken tot uitlevering aan de orde zijn, hetzij langs diplomatieke weg, hetzij in formele contacten tussen de Ministeries van Justitie van de verdragslanden. Deze verzoeken zullen dan voor wat het Koninkrijk betreft gecentraliseerd moeten lopen via het Ministerie van Buitenlandse Zaken en of via het Ministerie van

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Justitie in Den Haag (artikel 12, eerste lid, van het Europees Uitleveringsverdrag, als gewijzigd door artikel 5 van het Tweede Aanvullend Protocol bij dat Verdrag en voorts artikel VI van het Verdrag met de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de toepassing van het Uitleveringsverdrag).

Verder zal bij de uitbreiding van de gelding van de verdragen vastgelegd worden dat voor wat betreft de Nederlandse Antillen c.q. Aruba de over te leggen stukken gesteld zullen mogen c.q. moeten worden in het Nederlands, Engels of Spaans, dan wel dat zij vergezeld moeten gaan van een vertaling in een van die talen (artikel 23 Uitleveringsverdrag, artikel 16 Rechtshulpverdrag en artikel XI, resp. X van de beide Verdragen met de Bondsrepubliek Duitsland).

III. Vorm van de uitbreiding

Bij het Europees Uitleveringsverdrag, het Benelux-Verdrag aangaande uitlevering en rechtshulp (met het Protocol daarbij) en bij beide Overeenkomsten met de Bondsrepubliek Duitsland, zal de uitbreiding van de gelding tot de Nederlandse Antillen en tot Aruba haar beslag krijgen door middel van terzake met de verdragspartijen te sluiten verdragen (artikel 27, vierde lid, Uitleveringsverdrag; artikel 48, tweede lid, Benelux-Verdrag; artikel , tweede lid, overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland betreffende het Uitleveringsverdrag en artikel X, tweede lid, Overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland betreffende het Rechtshulpverdrag). Deze ter zake van de uitbreiding van de gelding te sluiten verdragen – waarin ook de voorbehouden en verklaringen verwerkt zullen kunnen worden – zullen, nadat de qua gelding uit te breiden verdragen ook voor de Nederlandse Antillen zullen zijn goedgekeurd, als uitvoeringsverdragen in de zin van artikel 62, eerste lid, onderdeel b, van de Grondwet naar de tekst van 1972, niet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeven.

Met betrekking tot de Aanvullende Protocollen bij het Europees Uitleveringsverdrag, en ter zake van het Europees Rechtshulpverdrag en het Aanvullend Protocol daarbij zal de uitbreiding van de gelding eenvoudig geregeld kunnen worden door een desbetreffende eenzijdige verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa (artikel 5, tweede lid, resp. artikel 8, tweede lid, Aanvullende Protocollen van 1975, resp. 1978 bij het Uitleveringsverdrag; artikel 25, vierde lid, Rechtshulpverdrag en artikel 7, tweede lid, Aanvullend Protocol bij het Rechtshulpverdrag).

In deze gevallen zullen de voorbehouden en verklaringen tot uitdrukking moeten worden gebracht in de aan de Secretaris-Generaal te richten verklaring.

IV. Algemene toelichting

Bij de goedkeuring van de verdragen voor Nederland is destijds een uitvoerige toelichting gegeven op de inhoud van de verdragen en de voor Nederland gemaakte voorbehouden en afgelegde verklaringen. Teneinde niet in onnodige herhalingen te vervallen menen wij hier naar die toelichtingen te mogen verwijzen. Deze toelichtingen zijn te vinden in de kamerstukken II 1964/ 65, 8 054, nr. 7; 1979/80, 15 965, nr. 3 en 1979/80, 16 151, nr. 1. Aangezien deze kamerstukken niet als «R-stuk» zijn afgedrukt, zijn zij ten behoeve van de Staten van de Nederlandse Antillen, gelijktijdig met de indiening van het onderhavige goedkeuringsvoorstel, ter griffie van de Staten gedeponneerd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes